

Heerhugowaard Stad van kansen

Raadsvergadering	16 OKT 2012
Besluit:	cf
Voorstelnummer:	Rb2012096

Agendanr.: 7.
Voorstelnr.: RB2012096
Onderwerp: Beleidsplan integrale schuldhulpverlening

Aan de Raad,

Heerhugowaard, 17 juli 2012

Beknopt voorstel

Wij stellen voor het "Beleidsplan integrale schuldhulpverlening Oktober 2012 – Oktober 2016" vast te stellen.

Toelichting

Met ingang van 1 juli 2012 is de Wet gemeentelijke schuldhulpverlening in werking getreden. Gemeenten krijgen een wettelijke zorgplicht op het terrein van integrale schuldhulpverlening. Inwoners krijgen recht op schuldhulpverlening, mits ze voldoen aan de toelatingseisen die de gemeente aan de verzoeker en zijn of haar omstandigheden stelt. Een belangrijk uitgangspunt van de wet is dat de hulpverlening een integraal karakter heeft waarbij niet alleen aandacht uitgaat naar het hanteerbaar maken van het schuldenprobleem, maar ook naar de omstandigheden waaronder die schulden zijn ontstaan. Ook dient de gemeente aandacht te besteden aan nazorg.

De gemeenteraad stelt een plan op hoofdlijnen op dat richting geeft aan de integrale schuldhulpverlening aan de inwoners van zijn gemeente. Dit is bepaald in artikel 2 van de Wet gemeentelijke schuldhulpverlening. Dit artikel staat inclusief de toelichting opgenomen in de bijlage bij dit Raadsvoorstel.

Het beleidsplan geeft een aantal kaders die zullen worden uitgewerkt in uitvoeringsregels. Deze beleidsregels zullen worden vastgesteld door het college nadat het beleidsplan is vastgesteld in de raad.

Ten aanzien van het beleid Schuldhulpverlening moet een aantal keuzes worden gemaakt. In het voorgestelde beleidsplan is hier een invulling aan gegeven. Dit beleidsplan is in regionaal verband voorbereid. Op dit moment wordt onderzocht in hoeverre het mogelijk is om te komen tot een regionale Sociale Dienst, waar naar verwachting de uitvoering van de schuldhulpverlening ook onderdeel van zal gaan uitmaken. Om deze reden stellen wij voor om op deze beslispunten, aan te sluiten bij de keuzes die de andere gemeenten maken.

De te maken keuzes zijn de volgende:

- recidivetermijn: welke termijn wordt gehanteerd voor recidive, als een burger na een al dan niet succesvol schuldhulpverleningstraject, opnieuw aanklopt bij de gemeente voor hulp. Voorgesteld wordt om een termijn van twee jaar aan te houden.
- hoe om te gaan met fraudegevallen: als iemand een fraudevordering heeft dan kan dat als reden worden aangewend om hulpverlening te weigeren. Voorgesteld wordt om wel te inventariseren bij de instantie waar de fraude is gepleegd, of een schuldregeling mogelijk is.
- Inkomensgrens: voorgesteld wordt om geen inkomensgrens te hanteren. Ook mensen die niet een minimuminkomen hebben kunnen in een schuldsituatie terechtkomen, schulden hebben niet direct verband met de hoogte van het inkomen.

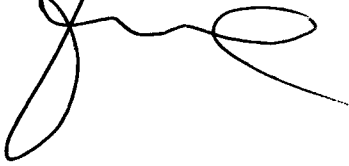
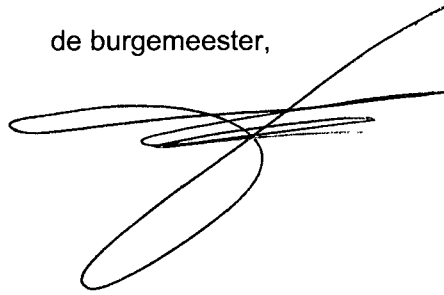
Advies CAR.

Het advies van de cliëntenadviesraad is separaat bijgevoegd.

Burgemeester en wethouders van Heerhugowaard,

de secretaris,

de burgemeester,

A handwritten signature in black ink, consisting of several loops and a long horizontal stroke.A handwritten signature in black ink, featuring a large loop and a long horizontal stroke.

Bijlage: artikel 2 van de Wet gemeentelijke schuldhulpverlening

Artikel 2 - Plan

1. De gemeenteraad stelt een plan vast dat richting geeft aan de integrale schuldhulpverlening aan de inwoners van zijn gemeente.
2. De gemeenteraad stelt het plan telkens voor een periode van ten hoogste vier jaren vast. Het plan kan tussentijds gewijzigd worden.
3. Het plan bevat de hoofdzaken van het door de gemeente te voeren beleid betreffende integrale schuldhulpverlening en het voorkomen dat personen schulden aangaan die ze niet kunnen betalen.
4. In het plan wordt in ieder geval aangegeven:
 - a. welke resultaten de gemeente in de door het plan bestreken periode wenst te behalen;
 - b. welke maatregelen de gemeenteraad en het college nemen om de kwaliteit te borgen van de wijze waarop de integrale schuldhulpverlening wordt uitgevoerd;
 - c. het maximaal aantal weken dat de gemeente nastreeft met betrekking tot de in artikel 4, eerste lid, genoemde periode, en
 - d. hoe schuldhulpverlening aan gezinnen met inwonende minderjarige kinderen wordt vormgegeven.
5. In het plan kan de gemeenteraad aangeven onder welke voorwaarden het college de verzoeker verplicht over een basisbankrekening te beschikken.

Artikel 2 Plan

Artikel 2 verplicht gemeenten om telkens voor een termijn van vier jaar een plan op te stellen. De periode van vier jaar sluit aan bij artikel 110 van de Gemeentewet.

De gemeenteraad krijgt de taak om een plan vast te stellen dat richting geven aan de integrale schuldhulpverlening aan de inwoners van haar gemeente. De taak van de gemeenteraad om een plan vast te stellen is op een vergelijkbare manier uitgewerkt als in de WMO. Het plan moet in ieder geval ingaan op (...) welke resultaten de gemeente wenst te behalen en welke maatregelen de gemeenteraad en het college van B en W gaan nemen om de kwaliteit te borgen van de wijze waarop integrale schuldhulpverlening wordt uitgevoerd. (...)

TK 2009-2010, 32 291, nr. 9, p. 2 (Tweede nota van wijziging)

Op basis van het uitgangspunt dat de bestuurlijke drukte moet verminderen en dat binnen de overheid taken en verantwoordelijkheden helder moeten worden toebedeeld vervalt artikel 2, vierde lid, van het wetsvoorstel. Het is minder passend om in een kaderwet, die het wetsvoorstel gemeentelijke schuldhulpverlening is, gedetailleerde voorschriften op te nemen over wat gemeenteraden moeten opnemen in het vast te stellen plan. De inhoud van het vast te stellen plan is de verantwoordelijkheid van de gemeenteraad zelf.

TK 2009-2010, 32 291, nr. 17 (amendement)

Dit amendement beoogt inhoudelijke eisen toe te voegen aan het (in artikel 2 van de wet genoemde) plan dat de gemeenteraad vaststelt om richting te geven aan de integrale schuldhulpverlening aan de inwoners van zijn gemeente. Het plan zet daarmee preciezer een lijn uit voor het te voeren beleid inzake schuldhulpverlening van de gemeenten. Daarmee heeft het plan de toegevoegde waarde dat de kwaliteit van de schuldhulpverlening in elke gemeente voldoende is gewaarborgd.

De eisen die dit amendement toevoegt aan het plan voor schuldhulpverlening zijn:

- de te behalen resultaten,
- de maatregelen voor het borgen van kwaliteit van de schuldhulpverlening,
- de na te streven gemiddelde wachttijd van een schuldhulptraject.

Door het toevoegen van deze eisen in het plan worden die onderdeel van het gemeentelijk politiek debat en daarmee voorwerp van politieke controle. Dit bevordert dat het doel van de wet,

het bevorderen van de kwaliteit van de gemeentelijke schuldhulpverlening, daadwerkelijk in de praktijk wordt gebracht.

TK 2009-2010, 32 291, nr. 32 (amendement)

In het wetsvoorstel hebben gemeenten de verantwoordelijkheid voor het opstellen van een plan voor de schuldhulpverlening en de uitvoering daarvan. Het is van belang dat gemeenten hierbij bijzondere aandacht besteden aan de situatie van gezinnen met kinderen. De gevolgen van problematische schulden zijn immers extra schrijnend als er kinderen in het spel zijn. Dit amendement beoogt om gemeenten bij het opstellen van een plan voor schuldhulpverlening duidelijk te laten aangeven hoe zij omgaan met gezinnen met kinderen. Indien mogelijk dient aan gezinnen met kinderen prioriteit te worden gegeven.

TK 2009-2010, 32 291, nr. 50, p. 2-3 (amendement)

In dit amendement wordt geregeld dat personen die bij de gemeente om schuldhulpverlening hebben verzocht, tevens in aanmerking komen voor een basisbankrekening. Een basisbankrekening is een rekening waarop geen roodstand mogelijk is. Dit is een essentieel instrument voor effectieve schuldhulpverlening. Zonder basisbankrekening zijn sommige schuldenaren afgesloten van het betalingsverkeer waardoor zij hun schulden niet kunnen aflossen.

De schuldenaar maakt aanspraak op een basisbankrekening indien schuldhulpverlener dit noodzakelijk acht in het kader van effectieve schuldhulpverlening. Dit betekent automatisch dat dit recht in ieder geval afloopt als de schuldhulpverlening is afgelopen.

De voorgestelde wettelijke regeling is afgeleid van het Convenant inzake pakket primaire betaaldiensten zoals dat is gesloten tussen banken enerzijds en hulpverleningsinstanties anderzijds. Helaas zijn niet alle banken aangesloten bij het convenant. Ook blijkt dat de aangesloten banken zich niet altijd aan het convenant houden.

Wettelijke verankering is dus noodzakelijk om de toegang tot een basisbankrekening te garanderen. Ook voorkomt dit onevenredig hoge kosten voor banken die zich keurig aan het convenant houden, doordat mensen genoodzaakt zijn om bij deze bank aan te kloppen.

De reikwijdte van de wettelijke regeling verschilt van het convenant. Het convenant strekt zich in beginsel uit tot iedereen. Het in dit amendement voorgestelde wettelijk recht beperkt zich tot diegenen die een basisbankrekening nodig hebben in het kader van schuldhulpverlening.

Het instrument van de basisbankrekening zal vier jaar na de inwerkingtreding tegelijkertijd met de wet worden geëvalueerd middels de algemene evaluatiebepaling van artikel 10 van de wet.

(...)

De verankering in de Wet gemeentelijke schuldhulpverlening van de garandeerde toegang tot een basisbankrekening vindt plaats in onderdeel I van het amendement.

Heerhugowaard Stad van kansen

Nr.: RB2012096

de Raad van de gemeente Heerhugowaard;

gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders d.d. 17 juli 2012 "Beleidsplan integrale schuldhulpverlening";

gelet op artikel 2 van de Wet gemeentelijke schuldhulpverlening;

b e s l u i t:

het Beleidsplan integrale schuldhulpverlening gemeente Heerhugowaard Oktober 2012 – Oktober 2016" vast te stellen

Heerhugowaard, 16 oktober 2012

De Raad voornoemd,

de griffier,

de voorzitter,